

ਇਲਿਆਹ - ਨੰਬਰ ਚਾਰ

ਗੁਲਾਮੀ

Jeff Pippenger

2023-10-01

ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਤਿਸ਼ਬੀ, ਜੋ ਗਿਲਆਦ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਨੇ ਆਹਾਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਖੜਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਓਸ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਮੀਂਹ ਹੋਵੇਗੀ।" 1 ਰਾਜਿਆਂ 17:1.

ਉਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1798 ਵਿੱਚ, ਮੁੱਕੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਇਲਿਆਹ ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਕਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਹਾਬ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਐਲੀਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰਾਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਾਅਲੀਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈਂ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਭੇਜ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਰਮੇਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਬਾਅਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਹਾਬ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮੇਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਐਲੀਆਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਗੜਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ? ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰੋ; ਪਰ ਜੇ ਬਾਅਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰੋ। ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:17-21.

ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਕਰਮੇਲ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਿਹੜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ 538 ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਜੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਉਸ ਸੈਲਾਬ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੈਲਾਬ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਜੋ ਅਜਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 12:16.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦਾ ਬੋਲਣਾ" ਉਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 1789 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਦਿਵਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜੋ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜਨਾ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸੀ।

“ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” The Great Controversy, 443.

1789 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਮੇਮਨੇ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲੇਗਾ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਸ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1798 ਵਿੱਚ, ਅਹਾਬ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਏਲੀਆਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਾਂ ਈਜ਼ੇਬਲ ਦਾ ਦੇਵਤਾ। ਈਜ਼ੇਬਲ ਕੋਲ ਬਅਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਨਬੀ ਅਤੇ ਬਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸੌ ਨਬੀ ਸਨ। ਝੂਠਾ ਦੇਵਤਾ ਬਅਲ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਦੇਵੀ ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਸੀ।

ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਅੱਠ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਝੂਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਇਜ਼ੇਬਲ ਵੱਲੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਅਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਤਾਰੇਥ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮਸਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਵਿਰੋਧ-ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਸੀ। ਇਲਿਆਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਗਠਜੋੜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਭੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਵੇਖ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:20-22.

ਖਾਣਾ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੁਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਅਸਲ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਅੰਧਕਾਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ।

ਵਿਭਚਾਰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਯੋਗ। ਅਹਾਬ ਜਿਜ਼ੇਬਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਨਿਆਈ ਕੌਮ ਦੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਏਲੀਆਹ ਵਜੋਂ ਕਰਾਈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ

ਕਰਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੇਰੋਦੀਆਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਤੇਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਮੱਤੀ 14:3, 4.

ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਨਾਲ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਹੇਰੋਦ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਨਾਲ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਪੂਰਵਚਿੱਤਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਸਾਂਝ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਤਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਲਿਆਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਪਸੀ (ਯਿਜ਼ੇਬਲ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ), ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦ), ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ (ਕਰਮਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਧੀ ਸਲੋਮੀ) ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਐਲੀਆਹ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰਾਣਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਾਅਲੀਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:17, 18.

ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਦਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੇਲੋਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੇਲੋਗਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ।

“ਪਰ ‘ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ’ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੂਰਤ ਦੇ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ‘ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ’ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਜਾਨਵਰ—ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ—ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

“ਜਦੋਂ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲੌਕਿਕ ਸੱਤਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੱਭਿਆ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ‘ਵਿਧਰਮ’ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਤਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਵੇ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ।”

The Great Controversy, 443.

ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਚੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਰੋਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਚੁਣਿਆ। ਇਸ ਲਈ, 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਮੂਹ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਵਰਗੀ ਮੰਨਾ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਹੋਈ।

“ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਭੁੱਲਣਹਾਰਤਾ ਦਾ ਵਰਤਾਂਤ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਬੋਧ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਕੁਲ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਲਈ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰਖ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ।” Testimonies, volume 8, 115, 116.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਸੱਬਤ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੰਨਾ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਦੱਸ ਕਸੌਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਬਣੀ ਸੀ।

“1847 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਭਰਾ ਟਾਪਸ਼ਮ, ਮੇਨ ਵਿੱਚ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ।

“ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਤਰ ਆਇਆ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਏ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਉੱਡਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲੇ ਪਰਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਇਹ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਧੂਪ ਦੀ ਵੇਦੀ, ਸੱਤ ਦੀਵਿਆਂ ਵਾਲਾ ਦੀਵਟਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਭੇਟ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੂਜਾ ਪਰਦਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮ-ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ”

“ਅੱਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ ਵੇਖਿਆ; ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਭਾਗ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਲਿਸ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕਰੂਬ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਧੂਪਦਾਨ ਸੀ। ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਦੂਤ ਖੜੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਤਿ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਮਹਿਮਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵਰਗੀ ਦਿਸਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਸਨ, ਧੂਪਦਾਨ ਵਿੱਚ ਧੂਪ ਧੁੰਮਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਧੂਪ ਦੇ ਧੂੰਏਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਅਰਪਣ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਾ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਘੜਾ, ਹਰੂਨ ਦੀ ਉਹ ਲਾਠੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਪਲਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਾਂਗ ਇਕੱਠੀਆਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀਆਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਉੱਤੇ ਛੇ। ਪਹਿਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਹੋਰ ਛੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਚੌਥਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਬਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਬਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦੇ ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣ ਲਈ ਅਲੱਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਬਤ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦਿਸਦਾ ਸੀ—ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਬਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਠੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਠੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਨੌਂ ਹੁਕਮ ਵੀ ਠੋਕੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਚੌਥੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਪਰ ਪੋਪ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸੀ।” Early Writings, 32.

ਜਦੋਂ 1798 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਬਾਈਬਲਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ—ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦਾ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ—ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ, ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਭੁੱਲੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਸਿਨਾਈ ਵਿਖੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਪਾਰ ਕਰਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਐਸੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੁੰਦੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੋਣਗੇ।

ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ, ਦੋਨੋਂ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ-ਦੋ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਥਾਮਣੀਆਂ ਸਨ; ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਇਆ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਧੁਰਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਧੁਰਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ (ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ) ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਅਧੁਰੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਦੋਨੋਂ ਜੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ-ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਲੋਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਈ ਬਚਨ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਪਾਲ ਹੋਣ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੋਤ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵੰਡਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰ ਦੁਆਰਾ—ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ—ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਮਾਨਤ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14 ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਉਹ ਲੋਕ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੰਬੇ-ਚੌੜੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਥਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਨਾਦ ਕਰਣ।” Testimonies, volume 5, 455.

ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਦੇਹਰੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਭੰਡਾਰੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਆਹਾਬ ਅਤੇ ਈਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਏਲੀਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਨਾਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਾ, 1842 ਤੋਂ 1849 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਤਾ ਸੀ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਜੇ ਅਧੂਰੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਆਪਣੀ ਸਾਂਝੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ 1863 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਗੇ।

ਮਿਲਰ ਦਾ ਇਲਿਆਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 1789 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 1798 ਵਿੱਚ, (ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ), ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਬੋਲੇਗਾ। 1798 ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਉਸ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 1798 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਕੀ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹ ਚਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ?

1798 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਲਿਅਨ ਐਂਡ ਸੇਡੀਸ਼ਨ ਐਕਟਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਚਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਡਰਲਿਸਟਾਂ ਦੇ ਨਿਖੰਤਰਣ ਹੇਠਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜੌਨ ਐਡਮਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਦੇ ਪੂਰਵ ਉਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਨ।

ਨੈਚਰਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ: ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ ਵਾਸਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਵਾਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧਾਕੇ 14 ਸਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ, ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ, ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਏਲੀਅਨ ਫ੍ਰੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ: ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜੇਹੇ ਗੈਰ-ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਝੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਸਕੇ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵੈਰੀ ਕਾਨੂੰਨ: ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਨਿਕਾਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ 1790 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਤਣਾਭਰੇ ਮਾਰਚ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਨ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਾਜਦੂਹ ਅਧਿਨਿਯਮ: ਇਹ ਐਲੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜਦੂਹ ਅਧਿਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਬੁਠੀਆਂ, ਕਲੰਕਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਦੁਭਾਵਨਾ-ਪੂਰਨ" ਲਿਖਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ-ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੰਡਨੀਅ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਕ-ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਮੰਨਿਆ।

ਐਲੀਅਨ ਅਤੇ ਸੈਡੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਮੂਲਭੂਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਫਰਸਟ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਦਾ ਹਨਨ ਸਨ, ਜੋ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ 1800 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਜਦੋਂ ਥਾਮਸ ਜੈਫਰਸਨ ਅਤੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਡੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੂਲਭੂਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਹੀ ਅਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਏ; ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ "ਬੋਲੇ" ਗਏ, ਫੈਡਰਲਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਸੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਮਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ 1863 ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਯੁੱਧ ਜਿਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ। 1863 ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇ ਨਵੇਂ ਝੰਡਾਬਰਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਦ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸਮਾਂ-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਲੈਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਥੀ ਦੀ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ)। ਕੀ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਸੰਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਫ਼ਾਕ ਨਾਲ ਲੈਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ? "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ "ਸ਼ਾਪ" ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਦੇ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਉਸੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਰਤ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1798 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਸੁੱਧੀਕਰਨਾਂ ਜਾਂ ਝਾੜ-ਝੰਖੜ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰੀ। 1798 ਤੋਂ ਆਗੇ, ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1863 ਤੱਕ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਝਾੜ-ਝੰਖੜ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ।

ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਆਧੁਨਿਕ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵੰਡਾਂ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਇਆ।

ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਥਾਮਸ ਜੈਫਰਸਨ ਅਤੇ ਜੇਮਸ ਮੈਡਿਸਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕੜੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਆਧਾਰਿਤ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਤਥਾਪਿ, 1820 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਟੁੱਟਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਮੁੱਖ ਵਿਭਾਜਨ "ਇਰਾ ਆਫ ਗੁੱਡ ਫੀਲਿੰਗਜ਼" (1817-1825) ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਜੇਮਜ਼ ਮੇਨਰੋ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਿਆਦ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਨੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਕਈ ਧੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਗਈ:

ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ: ਐਂਡਰੂ ਜੈਕਸਨ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੇ, ਜੋ 1829 ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣੇ, ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਜੈਕਸਨੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਵਿਸਥਾਰ, ਅਤੇ ਗੇਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸਨ।

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ: ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਐਂਡਰੂ ਜੈਕਸਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ-ਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਜੋਂ ਉਭਰੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੈਕਸਨ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਰ ਧੜਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਗ ਪਾਰਟੀ ਬਣ ਗਈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਧ ਸਮਰਥਕ ਸਨ।

ਐਂਟੀ-ਮੈਸੋਨਿਕ ਪਾਰਟੀ: ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਪ-ਆਯੁ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਸੀ ਜੋ 1820 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਭਰੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਮੈਸੋਨਿਕ ਭਰਾਤ੍ਰੀ-ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਪੂਰਵ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ।

ਵਿਗ ਪਾਰਟੀ: 1830 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਣੀ, ਵਿਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰਿਪਬਲਿਕਨ, ਐਂਟੀ-ਮੇਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੂਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹ ਜੈਕਸਨੀਆਈ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੰਘੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ, ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਤਥਾ ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਸਨ।

ਆਧੁਨਿਕ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1850 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਤਣਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਗਾਂ, ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਾਂ, ਫ੍ਰੀ ਸੋਇਲਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਵਿਆਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੌਨ ਸੀ. ਫ੍ਰੀਮਾਂਟ, ਨੇ 1856 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ, 1860 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ-ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਦਿਸ਼ਾ-ਯਾਤਰਾ ਰਹੀ।

1860 ਤੱਕ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। 1863 ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ "ਬੇਲ ਕੇ" ਅਸਤਿਤਵ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1863 ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ "ਬੇਲ ਕੇ" ਅਸਤਿਤਵ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਿਆ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਈ 1863 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਾਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਣੇ।

ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ "ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਹੁੰ" ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਰਵੇਖਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਣਕਾਰੀਭਰਪੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਮੰਨੇ; ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੁੰ ਵੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਮੂਸਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 9:11.

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਬਰਈਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਵੱਲ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਰੰਭ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਤੱਕ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਕੂਡਨ ਦੀ ਕੰਨਕੋਰਡੈਂਸ ਹੀ ਵਰਤੀ।

ਕੂਡਨ ਦੀ ਕਨਕੋਰਡੈਂਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਬਰਾਨੀ ਜਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ King James Bible ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ "ਪ੍ਰਸੰਗ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਸ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਛੱਥੀ ਵਿੱਚਲੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਹੈ।

ਪੱਚੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸਰਾਮ, ਯੂਬਲੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾਂਕਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨਿਯਮ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ" ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜੋ ਮੰਨਣ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਉੱਤੇ "ਸ਼ਾਪ" ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੱਥੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਗੁਣਾ" ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਪੱਚੀ ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸਰਾਮ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੱਥੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ "ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦਾ ਝਗੜਾ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਤਲਵਾਰ ਲਿਆਂਗਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਤਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਭੇਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੈਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 26:24, 25.

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ "ਵਾਅਦਾ" ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ "ਝਗੜਾ" ਹੈ, ਉਹੀ ਵਾਅਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਚੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ "ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਝਗੜੇ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ "ਸ਼ਾਪ" ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ "ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਉਪਰੰਤ, (ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਸੀ) ਇਸਰਾਏਲ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਛੱਥੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਤਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲਿਆਉਣਗੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਪ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਯੂਬਲੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਲਈ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ" ਕਿਹਾ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਚਾਈ ਸੰਬੰਧ, ਜੋ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਈ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਪੈਂਹਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 742 ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਹਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਨਾ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਾਮਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਮਰਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਡੋਲ ਨਾ ਠਹਿਰੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:8, 9.

ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 742 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਅੰਦਰੋਂ" ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ 742 ਈ.ਪੂ. ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਗਾਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ,

723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਸੂਰੀਆਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਾਬਲੀਆਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਫਿਰ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਤਦ 1844 ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ, ਜੋ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਏ। 1844 ਤੋਂ, ਇਸ ਪੂਰਵਕਥਨ ਨੂੰ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਹੋਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ 1863 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚਾ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵੀ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਹੋਣੇ ਹੀ ਸਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਰਤਾਏ ਗਏ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਤੱਕ ਅਤੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਗੁਲਾਮੀ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 742 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਸੀ। 1798 ਵਿੱਚ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ 1844 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 1844 ਤੱਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਲਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਗੁਲਾਮੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ। 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1860 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੱਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਥਿਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

ਆਹਾਜ਼ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ 742 BC ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ, ਜੋ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਦੋ ਕਬੀਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਕਬੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸ ਉੱਤਰੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੇ ਸੀਰੀਆ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਘ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਵਾਅਦਾਕਾਰ ਸੰਘਿ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਜਨ ਹਨ, ਜੋ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਲਈ ਅਸੀਸ ਜਾਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਲਈ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ "ਸ਼ਾਪ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਇਕੱਠੇ ਇਕ ਹੀ ਕੌਮ ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਅੰਤਕਾਲੀਕ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਲਾਮੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਦੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਰਹੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਉਸ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਇੱਕ ਐਸਾ ਰਾਜ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਹੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ।

1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਤੱਕ, ਰਿਪਬਲਿਕਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਵਿਰੋਧੀ ਉਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਏ।

1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਤੱਕ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਲਾਮੀ-ਸਮਰਥਕ ਵਿਰੋਧੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮੂਲ ਸਮਝ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਲੜਾਈ ਹਾਰ ਗਏ।

1863 ਵਿੱਚ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ।

1863 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿੰਗ-ਸੱਤਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਲਿਆਹ, ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਹੁੰ" ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕੇਵਲ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਰਤਣ ਲਈ।

ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਦ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲਮੋਨੀ, ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ "ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੱਚ" ਦੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਹਸਤਾਖਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੋਗੇ।